

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

**2222**

A szingularitás

Az adott szálig: **A frekvencia szorításában**

# 1. Árnyékban őrzött vonzalom

Téli-Eszter

János-g534 feszített izmokkal hajtotta a pedálokat a tizennégyes fülke nyomasztó homályában. A wattmérő mutatója a piros sáv szélén vibrált, de a férfi tekintete nem a rideg műszerekre, hanem a nagymama megviselt arcára szegeződött. A kolónia szigorú szabályzata büntetett minden felesleges kalóriapazarlást és személyes kötődést, ám János mozdulataiban mély, elfojtott gyengédség élt az idős asszony iránt.

– Lassíts, János, ne tedd ezt... – suttogta a nagymama szaggatottan, miközben a rettegés és a több évtizedes fegyelem viaskodott benne. Ráncos, remegő kezével elutasítóan intett. – A törvény egyértelmű. Nem pazarolhatod rám az erődet, ha az őrszem meglátja, mindkettőnket leállítanak.

– Nem számít a törvény – felelte halkan János-g534. Homlokáról vastag cseppekben hullott az izzadság a hideg betonra, ahogy átvállalta a nagymama terhelését. – Nem hagyom, hogy áldozattá váljon.

Alinda meglapult a fülke sarkában, és döbbsen figyelte a kettőjük közötti névtelen szövetséget. A nagymama szavaival újra és újra elutasította a férfi segítségét, szigorúan ragaszkodva a kolónia kegyetlen normáihoz, de a szemében ott bujkált az elfojtott melegség. Bár a törvény tiltotta, az idős asszony titokban mélyen tisztelte és kedvelte a férfit, aki a rendszer fojtogató gépezetében is ember tudott maradni.

## 2. A frekvencia szorításában

Téli-Eszter

A dinamóterem mennyezetén húzódó rézkábelek sercegése megváltozott. A túlterhelt hálózat fojtott, mély zúgása végigrezgett a fémpadló bordáin, jelezve, hogy a szektor központi trafója elért a kritikus kapacitás határáig. A falon lévő sárga jelzőfény szaggatottan pulzált, s a feszültségingadozás miatt a hajtókarok ellenállása egyetlen másodperc alatt a kétszeresére nőtt.

Alinda megfeszülő combbizmai égető fájdalommal tiltakoztak a hirtelen terhelés ellen. A lendkerék fémszaga égett olaj szagával keveredett a gőzös levegőben. Mellette János-g534 teste szinte teljesen ráhajolt a saját tizenhármass padjának vázára; a férfi a saját

fizikai korlátait átlépve próbálta elnyelni a csatornában visszahullámzó áramcsúcsot, hogy tehermentesítse a szomszédos egységeket. Izmai görcsösen rángatóztak a túlterhelt sönt elszabaduló ellenállásától.

- Tartsd a ritmust, Alinda! - suttogta a nagymama rekedten, bár az öregasszony szája széle is elfehéredett a szorítástól. - A hálózat nem felejt, de ha most megállunk, a rendszer lekapcsolja a táplálást.

Az átjáróban álló őrszem-3 optikai lencséje vörösről instabil narancssárgára váltott. A gépi szenzorok nem tudtak mit kezdeni a túlterhelésből fakadó frekvenciaeltéréssel; az egység fémteste mikrorezgésekkel reagált a lebegő feszültségre, mintha maga a gép is tartana az áramkörök teljes kisülésétől. János egyetlen halk nyögéssel még mélyebbre nyomta a pedált, átvéve a kritikus áramerősséget. A kolónia számlálója vadul pörgött, miközben a névtelen munkások teste nyújtotta az egyetlen gátat a teljes hálózati összeomlás előtt.